

DECYZJA DELEGOWANA KOMISJI (UE) 2025/2654

z dnia 17 września 2025 r.

w sprawie przedłużenia tymczasowej równoważności systemów wypłacalności obowiązujących w Brazylii, Japonii i Meksyku i mających zastosowanie do zakładów, których siedziba znajduje się w tych państwach trzecich, z systemem ustanowionym w tytule I rozdział VI dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 227 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji delegowanej Komisji (UE) 2015/2290 ⁽²⁾ oraz w decyzji delegowanej Komisji (UE) 2016/310 ⁽³⁾ stwierdzono, że systemy wypłacalności obowiązujące w Brazylii, Japonii i Meksyku i mające zastosowanie do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, których siedziba znajduje się w tych państwach trzecich, należy uznać za tymczasowo równoważne z systemem ustanowionym w tytule I rozdział VI dyrektywy 2009/138/WE. Tymczasową równoważność w przypadku tych systemów przyznano na okres 10 lat począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r. W art. 227 ust. 6 akapit drugi dyrektywy 2009/138/WE przewidziano możliwość przedłużenia tymczasowej równoważności na kolejny 10-letni okres, pod warunkiem że kryteria określone w art. 227 ust. 5 tej dyrektywy są nadal spełnione i z zastrzeżeniem przyjęcia w tym celu aktu delegowanego Komisji. Ponadto Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) ma wspierać Komisję w podejmowaniu takiej decyzji.
- (2) W Brazylii dekret z mocą ustawy nr 73/1966 o ubezpieczeniach stanowi, że w celu zagwarantowania wszystkich swoich zobowiązań zakłady ubezpieczeń ustanawiają rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe, fundusze specjalne i rezerwy zgodnie z kryteriami ustalonymi przez krajową radę ubezpieczeń prywatnych (CNSP). Zgodnie z rezolucją CNSP 3162/2014 minimalny wymóg kapitałowy (Minimum Capital Required, MCR) jest wyznaczany na poziomie wyższej spośród następujących dwóch wartości: wartość kapitału podstawowego i wartość kapitału obliczoną z uwzględnieniem ryzyka. Kapitał podstawowy jest stałą kwotą zależną od rodzaju podmiotu i obszaru, na którym posiada on zezwolenie na prowadzenie działalności, natomiast kapitał obliczony z uwzględnieniem ryzyka stanowi sumę wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka ubezpieczeniowego, kredytowego, operacyjnego i rynkowego. W przypadku większości zakładów ubezpieczeń kapitał obliczony z uwzględnieniem ryzyka jest wyższy niż kapitał podstawowy i tym samym stanowi MCR. Rezolucja CNSP 432/2021 ustanawia zasady stosowania modelu wewnętrznego jako alternatywy dla standardowej formuły obliczania MCR. Obowiązują minimalne wymogi dotyczące ładu korporacyjnego. Zakłady ubezpieczeń muszą posiadać mechanizmy kontroli wewnętrznej w odniesieniu do prowadzonej działalności, stosowanych systemów informatycznych i zapewnienia zgodności

⁽¹⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>.

⁽²⁾ Decyzja delegowana Komisji (UE) 2015/2290 z dnia 5 czerwca 2015 r. w sprawie tymczasowej równoważności systemów wypłacalności obowiązujących w Australii, Brazylii, Kanadzie, Meksyku i Stanach Zjednoczonych i mających zastosowanie do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, których siedziba znajduje się w tych państwach (Dz.U. L 323 z 9.12.2015, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_del/2015/2290/oj).

⁽³⁾ Decyzja delegowana Komisji (UE) 2016/310 z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie równoważności systemu wypłacalności dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji obowiązującego w Japonii z systemem ustanowionym w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE (Dz.U. L 58 z 4.3.2016, s. 55, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_del/2016/310/oj).

z wymogami prawnymi. Superintendencia de Seguros Privados (SUSEP) jest organem odpowiedzialnym za nadzór nad brazylijską branżą ubezpieczeniową. SUSEP podlega Ministerstwu Finansów i działa jako organ wykonawczy w odniesieniu do regulacji ustanawianych przez CNSP. Rada zarządzająca SUSEP jest uprawniona do niezależnego określania ogólnej polityki SUSEP w zakresie regulacji i zapewniania zgodności z rezolucjami CNSP w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji. Zakłady ubezpieczeń są zobowiązane do przedkładania SUSEP co miesiąc danych dotyczących kapitału, aktywów, zobowiązań, przychodów i wydatków, a także przedkładania co kwartał szczegółowych informacji dotyczących działalności, bilansu oraz rachunku zysków i strat. Zakłady ubezpieczeń muszą również publikować swoje sprawozdania finansowe, które zawierają informacje ilościowe i jakościowe. SUSEP może zawierać umowy i wymieniać informacje z zagranicznymi organami nadzoru oraz od 2014 r. jest sygnatariuszem IAIS MMoU (wielostronnego protokołu ustaleń w sprawie współpracy i wymiany informacji Międzynarodowego Stowarzyszenia Organów Nadzoru Ubezpieczeniowego). Otrzymane informacje mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów nadzoru w ramach wykonywanych przez SUSEP funkcji nadzorczych. Ponadto informacje uzyskane od innego organu są wykorzystywane wyłącznie do celów danego wniosku w sprawie udzielenia informacji. Pracownicy i byli pracownicy SUSEP są prawnie zobowiązani do zachowania poufności.

- (3) W Meksyku ustawa ustanawiająca zmienione ramy nadzoru ostrożnościowego nad sektorem ubezpieczeń (Ley de Instituciones de Seguros y de Fianzas, LISF) weszła w życie w dniu 4 kwietnia 2015 r. Zgodnie z LISF zastosowanie ma kapitałowy wymóg wypłacalności (SCR), obejmujący ryzyko ubezpieczeniowe oraz ryzyko finansowe i ryzyko kontrahenta. Testy warunków skrajnych są przeprowadzane co najmniej raz do roku (dynamiczny test wypłacalności). W celu obliczenia SCR meksykańskie ramy regulacyjne dopuszczają zastosowanie standardowej formuły albo modelu wewnętrznego. Organem odpowiedzialnym za nadzór nad zakładami ubezpieczeń na życie i zakładami ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie w Meksyku jest Comisión Nacional de Seguros y Fianzas (CNSF). Organ ten posiada niezależne uprawnienia do udzielania zezwoleń zakładom ubezpieczeń oraz do cofnięcia udzielonych zezwoleń. Zakłady ubezpieczeń muszą przekazywać CNSF dane dotyczące swojej organizacji, działalności, rachunkowości, inwestycji i kapitału co najmniej raz na kwartał. Muszą one również ujawniać swoje cele, polityki i praktyki w zakresie zatrzymania, przenoszenia i ograniczania ryzyka, a także muszą publikować ilościowe i jakościowe informacje na temat swojej działalności, sytuacji finansowej i sytuacji w zakresie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz na temat ryzyka. CNSF może współpracować i wymieniać informacje z zagranicznymi organami nadzoru, jeśli zawarta została umowa o wymianie informacji. Zawarto już szereg takich umów, a od 2010 r. CNSF jest również sygnatariuszem IAIS MMoU. Jeżeli została zawarta umowa o wymianie informacji między CNSF a zagranicznym organem nadzoru, przed ujawnieniem informacji uzyskanych od tego organu nadzoru CNSF musi zwrócić się do niego o wyrażenie zgody. Pracownicy i byli pracownicy CNSF nie mogą ujawniać informacji poufnych. W prawie krajowym określono wymogi dotyczące tajemnicy służbowej, przy czym wszelkie naruszenie tych wymogów prowadzi do nałożenia sankcji.
- (4) W Japonii system wypłacalności określono w ustawie o działalności ubezpieczeniowej i w rozporządzeniu o działalności ubezpieczeniowej. W Japonii istnieje niezależny organ nadzoru ubezpieczeń (JFSA, Japanese Financial Services Agency – Japońska Agencja ds. Usług Finansowych), który posiada uprawnienia i zasoby niezbędne do wykonywania powierzonych mu zadań. JFSA przygotowuje wprowadzenie nowego systemu wypłacalności, którego podstawę stanowi wskaźnik wypłacalności oparty na wartości ekonomicznej (ESR, Economic Value-based Solvency Ratio), przy czym obliczanie wypłacalności w oparciu o nowy system rozpocznie się w roku budżetowym kończącym się w dniu 31 marca 2026 r. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji muszą przekazywać JFSA obszerne dane sprawozdawcze, a JFSA dysponuje szeroko zakrojonymi uprawnieniami w zakresie restrukturyzacji lub likwidacji zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji znajdujących się w trudnej sytuacji. Zarówno w przypadku zakładów ubezpieczeń na życie, jak i zakładów ubezpieczeń innych niż na życie interwencję nadzorczą może spowodować przekroczenie trzech różnych progów, określonych jako różne „współczynniki marginesu wypłacalności” (SRM), wyrażone jako stosunek dwukrotności środków własnych do wymogu kapitałowego o nazwie „ryzyko całkowite”. Wskaźnik „ryzyko całkowite” obejmuje ryzyko ubezpieczeniowe, ryzyko stopy procentowej i ryzyko rynkowe, ryzyko operacyjne oraz ryzyko katastroficzne. W odniesieniu do ryzyka katastroficznego i ryzyka z tytułu minimalnej gwarancji dopuszcza się modele wewnętrzne. JFSA ma prawo nakładać określone środki zaradcze również w przypadku, gdy nie został przekroczony najwyższy próg powodujący interwencję nadzorczą, w tym przez zobowiązanie zakładów ubezpieczeń do wprowadzenia środków służących poprawie rentowności lub stabilności oraz ograniczeniu ryzyka kredytowego lub ryzyka płynności. Jeżeli SRM wynosi mniej niż 0 %, JFSA może zarządzić całkowite lub częściowe zawieszenie działalności. Od czerwca 2011 r. JFSA jest również sygnatariuszem IAIS MMoU. W dniu 30 stycznia 2023 r. EIOPA podpisał dokument ustanawiający ramy współpracy z JFSA w odniesieniu do współpracy w dziedzinie nadzoru ubezpieczeniowego. Pracownicy JFSA podlegają rygorystycznym wymogom tajemnicy służbowej. Zasady i praktyki stosowane przez JFSA zapewniają odpowiednią ochronę informacji poufnych przekazanych przez zagraniczne organy nadzoru. Wszyscy obecni i byli pracownicy JFSA są zobowiązani do zachowania poufności wszelkich informacji, które uzyskali w trakcie wykonywania swych obowiązków. Nieuprawnione ujawnienie informacji może prowadzić do nałożenia sankcji dyscyplinarnych, wszczęcia dochodzenia i ukarania. Informacje otrzymane od zagranicznych organów nadzoru i określone jako poufne są odpowiednio traktowane i wykorzystywane jedynie do celów uzgodnionych z zagranicznym organem nadzoru.

- (5) Na podstawie opinii otrzymanej od EIOPA oraz w świetle wymogów dotyczących wypłacalności mających zastosowanie w Brazylii, Japonii i Meksyku można jednoznacznie stwierdzić, że kryteria określone w art. 227 ust. 5 dyrektywy 2009/138/WE są nadal spełniane przez obowiązujące w Brazylii, Japonii i Meksyku systemy wypłacalności mające zastosowanie do zakładów, których siedziba znajduje się w tych państwach trzecich. Należy zatem przedłużyć stwierdzoną w decyzji delegowanej (UE) 2015/2290 i decyzji delegowanej (UE) 2016/310 tymczasową równowagę tych systemów wypłacalności z systemem ustanowionym w tytule I rozdział VI dyrektywy 2009/138/WE. Komisja może jednak w dowolnym momencie dokonać szczegółowego przeglądu, jeżeli rozwój sytuacji – w tym sytuacji międzynarodowej – spowoduje konieczność ponownej oceny równowagi stwierdzonej w niniejszej decyzji. Takie regularne lub nadzwyczajne przeglądy mogą prowadzić do zmiany lub uchylecia niniejszej decyzji. W związku z tym Komisja powinna w dalszym ciągu monitorować, przy wsparciu EIOPA, ewolucję systemów wypłacalności obowiązujących w Brazylii, Japonii i Meksyku oraz spełnianie warunków, na podstawie których przyjęto niniejszą decyzję,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Systemy wypłacalności obowiązujące w Brazylii, Japonii i Meksyku i mające zastosowanie do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, których siedziba znajduje się w tych państwach trzecich, nadal uznaje się za tymczasowo równoważne z systemem ustanowionym w tytule I rozdział VI dyrektywy 2009/138/WE.

Artykuł 2

Przedłużenie tymczasowej równowagi przyznaje się na okres od dnia 1 stycznia 2026 r. do dnia 31 grudnia 2035 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 września 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN